MODERNA SOCIJALNA KRONIKA
Godina II., /Br. 1
Svezak za mjesec siječanj 1935.

ŽIDOVSKA MASONERIJA

Židovski duh masonerije

Poznati njemački vojskovođa u svjetskom ratu, Ludendorff, u poslijeratno se doba sav posvetio borbi protiv masonerije. Za njega je masonerija "židovska ustanova, čija povijest, stupnjevi službe, lozinke i izjave jesu od početka do kraja židovske. Tajna masonerije - kaže Ludendorff - jest židovstvo." Mason, ukoliko nije Židov, u loži postaje "umjetni Židov" t. j. on dobiva mentalitet, svojstva i osobine Židova. Masonerija - tvrdi Ludendorff - služi interesima židovstva, požidovljenju naroda i učvršćivanju židovskog gospodstva nad svijetom.

Iako Ludendorffove tvrdnje možemo donekle smatrati pretjeranim, ipak ima mnogo istine u osnovnoj Ludenrorffovoj tezi, da je masonerija odraz i djelo židovskog duha. Kada se pojmljivo promatra masonska ideologija, njezina simbolika, ritualni rad i t. d., nalazimo izravne židovske uplive. Pogotovo je neoboriva povijesna činjenica da je slobodno zidarstvo u prošlosti najviše poslužilo interesima židovskog naroda, da mu je pomoglo u oslobođenju od "Ghetta" u kojem su Židovi boravili odijeljeni od ostalog svijeta, i poslužilo da su ušli u sva zvanja. Jasno je da je masonerija jedno od najjačih sredstava židovskog gospodstva. Židovski duh prodro je u masoneriju, on je danas nadahnjuje tako da su zapravo masonerija i židovstvo dva nerazlučiva pojma. To su dva blizanca koje jedva možemo međusobno razlikovati, odnosno, oni su kao stari poganski bog Janus s dva lica.

Iako masonska organizacija u svom današnjem obliku nije starija od g. 1717., ipak njezini korijeni sižu u daleku prošlost i vode izravno do židovstva. Masonska je organizacija preko udruženja "Bratstava Ruže i Križa", koja su bila okultistička, magijska i alkemijska društva, a tražila su neke sakrivene, u stvari, nedokučive životne tajne što ih je na Istoku otkrio izmišljeni svjetski putnik Rosenkreutz, preuzela od židovske predaje - koja se razvila iz Talmuda (židovska sv. knjiga) t. zv. Kabale - mnoge sustavne elemente svoga naučavanja i rada. Kabalističke misli širili su u srednjem vijeku Židovi Ghetta. Tajanstveno značenje, koje masoni pridaju pojedinim židovskim riječima, brojevima i slikama, potječe od te Kabale. Prvi osnivači masonskih loža početkom 18. vijeka u Londonu, otkuda se masonerija proširila po svijetu, bili su duše protestanti, ali već g. 1723. nalaze se u ložinskim popisima židovska imena. Što više, g. 1732., na jednom ložinskom sastanku u gostioni "K ruži" službu starješine (majstora) vrši jedan židovski trgovac duhana, jer je tada ta grana trgovine bila židovski monopol. Na jednoj svečanosti velike lože, iste godine u Londonu, jednu visoku službu vrši Židov Salamon Mendez.

Engleska masonerija, a po njoj i ostala, širom je Židovima otvorila svoja vrata. Ona je napustila prvotno stanovište klesarskih cehova da članovi loža mogu biti samo kršćani. Sastavljač ložinskog ustava, engleski pastor Anderson, g. 1723. kao svrhu lože stavlja njegovanje "vjere u kojoj se svi ljudi slažu". Takva vjera nije ni jedna postojeća, jer se sve međusobno razlikuju, i zato masoni hoće da sebi samovoljno stvore neku posebnu vjeru. Zbog toga oni ne trebaju paziti na vjersku pripadnost svoga članstva. Takvo držanje lože u pitanjima vjere dobro je došlo upravo Židovima, koji su svojim urođenim trgovačkim instinktom nanjušili da je masonerija ustanova koja će njima poslužiti da razbiju ograde koje ih dijele od ostalih ljudi, i da njima zavladaju. Zato su oni, u kratko vrijeme nakon osnutka prve velike lože u Engleskoj, postali najbolji promicatelji masonerije. Ona je, naime, pod uplivom Židova proglasila da je najviša tekovina razvoja čovječanstva vjerska i građanska jednakost i podnošljivost, i da zbog toga loža, u kojoj se izgrađuje "čovječnost", pozna samo "dobre ljude", koji su međusobno braća, bez razlike vjere, narodnosti, boje i krvi. Zbog toga

se u loži ne smije praviti razlika između kršćanina i Židova, već obadva moraju biti ravnopravna, odnosno ne smije se pitati kakva je tko plemena i koljena. Ta su načela u svome interesu proširili Židovi, jer su oni prije bili isključeni iz kršćanskog društva. Tako je masonerija u Židovima dobila najboljeg i najjačeg saveznika. Oni su joj na raspolaganje stavili svoju duboku kesu, a ona je njima za uzvrat razvila propagandu i u prilog njihove emancipacije, t. j. potpune ravnopravnosti, provela borbu protiv kršćanskog uređenja društva i protiv svih duhovnih temelja, na kojima je počivao kršćanski srednji vijek.

Židovi osvajaju masoneriju

Tu i tamo bilo je u masoneriji otpora nadiranju Židova , ali je taj bio brzo ugušen. Tako se nalazi u Londonskom "Fog's Journal"-u od 7. X. 1732., da je neki glasoviti ulični govornik imenom Henley na londonskim ulicama držao govor protiv "Židomasona". Lože u Bordeaux-u zaključile su g. 1750. da ne će primati Židove ni kao "braću" (članove) ni kao goste, makar bili članovi drugih loža. Međutim, ti pojedinačni pokušaji nijesu mogli suzbiti navalu Židova na lože.

Najveći otpor primanju Židova u masoneriju bio je u njemačkim zemljama. Njemačkoj je masoneriji zapravo Židove nametnuo Francuski Veliki Orijent. Prve lože, u kojima su pored kršćana bili i Židovi, osnivane su u Njemačkoj pod zaštitom Velikog Orijenta, koji je budno pazio da se prema Židovima strogo provodi načelo vjerske snošljivosti, po onoj narodnoj: "Brat je mio, koje vjere bio!"

Kad su se neki Židovi u Hamburgu g. 1811. potužili da ih tamošnje lože ne će primati, Veliki Orijent Francuske poduzeo je korake u Prilog Židova i hamburške lože morale su se izviniti i obećati da će se unaprijed savjesno držati "uzvišenih" masonskih načela. U Hamburgu je od svih njemačkih zemalja najprije prodrlo načelo da su Židovi ravnopravni. U ostalim njemačkim zemljama išlo je teže, ali i u njima je konačno svladan otpor.

Kako su Židovi bili uporni, dokazom je slučaj s ložom u Frankfurtu. Tamošnja "Eklektička Velika Loža" koncem 18. vijeka odbijala je primanje Židova. Na to su Židovi, koji su bili primljeni u francuskim ložama, osnovali posebnu ložu pod zaštitom Velikog Orijenta Francuske. Budući da su bili najbolji sluge Napoleonskog režima, nakon pada Napoleona morali su prekinuti veze s francuskom masonerijom. Kako ih spomenuta "Eklektička Velika Loža" nije htjela primiti pod svoju zaštitu, obratili su se frankfurtski Židovi Velikoj Loži Engleske, vojvodi od Sussexa. Ovaj im je podijelio patent, ukorivši frankfurtsku veliku ložu, a to je bio veliki uspjeh Židova, jer je Engleska velika loža važila kao matica loža čitave masonerije na svijetu. Budući da su pruske lože uskraćivale primanje Židova, pa i onih koji su bili primljeni u engleskim ložama, zaprijetila je Engleska Velika Loža da će prekinuti sve veze s pruskom masonerijom. Engleska Velika Loža intervenirala je čak i preko princa, supruga engleske kraljice Viktorije, Fridrika Vilima. Kad je on sredinom devetnaestoga vijeka posjetio Englesku veliku ložu, primio ga je veliki meštar sa svim vladarskim počastima, ali mu je kazao da će Velika Loža uskraćivati pristup pruskim masonima sve dotle dok oni ne budu primali englesku "braću" židovske vjere. Princ-suprug morao je obećati da će u Berlinu poraditi da se zaključak pruske masonerije o neprimanju Židova ukine kao zastario.

Budući da razne njemačke velike lože, napose tri pruske, nijesu glatko i oduševljeno htjele primati židovsku "braću", stali su masoni u pojedinim ložama protestirati. Oni su govorili da se u masonske "radionice" unosi pozitivno kršćanstvo, što više, - kršćanske dogme. "Brat" Klotz se u jednoj majstorskoj loži žalio što neki masoni hoće "ljubljenu njemačku domovinu"

uvući u nesretne vjerske borbe. Isto tako iz inozemstva, gdje su u Velikim ložama sasvim zavladali masoni, kao iz Londona, New Yorka i Pariza, stizali su protesti i prijetnje pojedinim velikim njemačkim ložama zbog njihove vjerske netolerancije. Židovi su pak uspjeli da su im i u njemačkoj masoneriji širom otvorena vrata. Čak su Židovi napravili protunavalu i proveli načelo da se u ložu ne smije primiti nijedan kršćanin koji u Židovima ne bi gledao svoju braću, koja su za masonski "rad" sposobnija od bilo koje druge rase. Neki "brat" Conrad 1882. napisao je: "Isključiva kršćanska masonerija jest nesmisao. Židovi su gotovo jedina istinski napredna rasa na zemaljskoj kugli, zadojena demokratskim duhom, koja uvijek teži za napretkom ("Flammen für freie Geister"). "

Pitanje primanja Židova konačno je u njemačkoj masoneriji do pred (I.) svjetski rat ovako uređeno. Što se tiče staropruskih Velikih loža, Velika zemaljska loža i Velika narodna matica loža "K trima zemaljskim kuglama" primale su Židove, članove drugih loža, kao goste, dok ih same kao "kršćanski" sustavi nijesu primale za članove. Velika loža "Royal York", K prijateljstvu", dozvoljavala je Židovima stupanje u tri ivanovska reda (šegrt, kalfa i majstor). Ostale, t. zv. humanitarne velike lože primale su Židove bez ograničenja, a kad je Hitler došao na vlast htjele su se spasiti od ukidanja na taj način što su se postavile na rasističko stanovište. Sve im to nije pomoglo, jer ih je zadesila ista sudbina, kao i ostale t. zv. humanitarne velike lože, to jest, raspuštene su i zabranjene. U kakav njihov antisemitizam državna vlast sasvim ispravno nije vjerovala, jer one načelno nijesu bile protiv Židova, pošto su ih primale kao goste, a druge su im davale niže redove. One su bile "kršćanske" samo u toliko što su se donekle ograničavale na članove stanovite vjeroispovijesti, do koje oni uglavnom ne drže ništa.

Svi masonski pisci i udžbenici kažu da u t. zv. kršćanskoj masoneriji nema govora o kakvom antisemitizmu. Lennhoff-Posnerov službeni "Internationales Freimaurer Lexicon" na str. 81 piše: "Antisemitizam i slobodno zidarstvo u smislu Saveza (slobodnozidarskoga) međusobno su nespojivi pojmovi. I t. zv. kršćanski sustavi po svojoj praprvotnoj naravi nijesu antisemitski već su, uslijed svoga osebujnoga naučavanja, kršćanski osnovani na Ivanovom evanđelju t. j. ograničeni na stanovite predodžbe o vjeri".

Židovi - oruđe masona

Masonerija je svojom "slobodarskom" ideologijom, "tolerancijom" i "slobodom, bratstvom i jednakošću" poništila građanske i političke razlike između obrezanih i krštenih, oslobodila Židove Ghetta i otvorila polje njihovom razornom uplivu. Za razne šarlatane iz Ghetta, koji su svojoj neobuzdanoj fantaziji i svojim sklonostima na okultno djelovanje pustili slobodnoga maha, nastao je zlatni vijek. Pojavili su se razni osnivači smiješnih masonskih "redova" u koje su hrlili dokoni aristokrati i snobovski buržuji. Portugalski Židov, kabalist, Martines Pasqually osniva "Izabrane Koene" (Kohne), glasoviti okultista žido-levantinac Balsamo-Cagliostro, izmišlja egipatsku masoneriju, kojoj je on na čelu kao "veliki kofta", dok vojni liferant Napoleonove vojske Michel Bedarride sebe i svoju braću proglasi "Apsolutnim Velikim Konzervatorima" 90. stupnja reda Misraim. Vijek tobožnjega razuma, kritike i pozitivizma, zapravo zaslugom masonerije postaje doba smiješnog i praznovjernog šarlatanstva, u kojem glavnu riječ u društvu vode različiti židomasonski probisvijeti, koji svjesno varaju zaluđeno društvo.

Glasovita židovska porodica Rothschild masoneriji pripada od g. 1802. Nathan Mayer Rothschild primljen je te godine u londonsku "Lodge of Emulation". Članovi svih ogranaka te milijarderske obitelji pripadaju ložama Engleske, Francuske, Njemačke i Austrije. Što više,

barun Ferdinand Rothschild osnivač je po njemu prozvane "Ferdinand Rothschild Lodge Nr. 2420" u Wadesedonu u Engleskoj. Zanimljivo je da se muški članovi te obitelji nikada ne žene Nežidovkama, dok se ženski članovi obitelji udaju čak i u vladarske porodice. "Gojimi", t. j. Nežidovi, ne smiju ući u Rothschildovu familiju, dok Židovi mogu prodirati u kršćanska društva.

Francuski "Veliki Orijent" u rukama Židova

Jedna od najuplivnijih francuskih masona 19. stoljeća bio je Židov Isaac Adolphe Cremieux (1796.-1880.), po zanimanju advokat. On je bio glavni pokretač februarske revolucije g. 1848., kojom je s francuskoga prijestolja otjerana orleanska dinastija. U privremenoj vladi postaje on ministar pravde. Primio je izaslanstvo od tri stotine masona, koje je došlo čestitati "bratskoj" vladi na velikom uspjehu. Tada je "brat" Cremieux u ime vlade izjavio: "Republika je u masoneriji. Republika će činiti ono što zapovijedi masonerija". Kad je, inače, "brat" Proudhon vidio kako Židovi-masoni spretno izrabljuju francuske revolucije u svoju korist, i rekao je onu glasovitu rečenicu koja se može primijeniti na svaku evoluciju u Francuskoj: "Francuska nije učinila ništa drugo, nego promijenila svog Židova". Time je socijalist Proudhon izrekao istinu da se od svake revolucije najviše koriste Židovi, koji su uvijek na vlasti, samo što eventualno na mjesto Moritza dođe Kohn. Cremieux je brzo izdao republiku, kad je omogućio kandidaturu budućeg Napoleona III. za predsjednika republike, jer je on bio karbonar t. j. pripadnik tajnog političkog udruženja koje je radilo na ujedinjenju Italije, a bilo je srodno i pod uplivom masonerije. Cremieux je naslutio konac Napoleonove svemoći i pravodobno skrenuo masoneriju u opozicionalni smjer. God. 1870. bio je član revolucionarne vlade Narodne obrane i opet postao ministar pravde. Umro je kao senator.

"Brat" Cremieux bio je vrlo svjestan Židov, iako je kao mason osuđivao svaki "klerikalizam" i rušio svaku vjeru, osim židovske. Kad su g. 1840. u Damasku zbog obrednog umorstva bili osuđeni neki Židovi, dohrlili su u Egipat "braća" Cremieux iz Pariza i Moses Monteliore iz Londona, providjeni svim punomoćima vlada koje su ovisile o židovskom uplivu, i uspjeli su da osuđenici budu pušteni na slobodu, već je g. 1860. osnovao društvo za obranu Židovstva "Alliance Israelite Universelle", kojoj je bila zadaća da čuva i promiče interese židovstva po svem svijetu, napose na Istoku, gdje je bilo židovskih pogroma. Masonerija mu nije bila dovoljna, već je htio jedno zatvoreno židovsko društvo u kojem neće biti kršćana. "Alliance Israelite" uvijek je zastupana u Velikom Orijentu i Velikoj Loži preko kojih provodi svoje osnove. Masonerija i "Alliance Israelite" tako su usko spojeni da se bez pretjerivanja može kazati da se sjednica vodstva "Alliance" drži ujedno kad je na okupu i plenarna skupština vrhovnog odbora masonerije, Velikog Orijenta. "Alliance Israelite" je za vrijeme (I. sv.) rata izvršila sudbonosnu povijesnu ulogu, kad je preko svojih veza za antantu angažirala židovsko javno mnijenje i njegov kapital.

Cremieux je bio u najužoj suradnji sa svojim židovskim "bratom" Loenom Gambetta. Kako je njihova židovska svijest daleko išla, i kakva je bila velika briga za židovstvo, neka služi samo ovaj primjer. Njemačka je vojska opsjedala Pariz 1871. i francuska privremena vlada "Narodne obrane" bila je u Toursu. Gambetta, koji je bio duša te "vlade narodnog otpora", nije imao pametnijeg posla nego da na nagovor "brata" Cremieuxa proglasi ravnopravnost Židova u - Alžiru. Židovi su u Alžiru bili omraženi (kao i danas), jer su bili krijumčari alkohola, gulikože i vlasnici javnih kuća. Arapi se dignu protiv te naredbe, ali istom nakon francusko-njemačkog rata, da ne bi naškodili Francuskoj. Francuska vojska svladala je arapski ustanak, i održala emancipaciju Židova, koja je stajala samo "nekoliko hiljada

francuskih života", kako su se u komori cinički izražavala žido-masonska braća. I u pariškoj komuni g. 1871. imala su svoje prste "braća" Rothschildi i bankar Simon Deutsch. Rotschildove kuće za ustanka nijesu stradale, ali je zato od komunarda strijeljan pariški nadbiskup Darboy. Simon Deutsch samo je u početku, iz obzira prema javnosti, malo odsjedio u zatvoru, da kasnije postane izdavač Gambettine "La Republique Francaise"."

Treća republika ostvarila je Židovima obećanu zemlju. Tada istom dođe do prave vlasti Israel kojemu je u službi bio Veliki Orijent. Budući da se radilo o Židovu kapetanu generalnog štaba Dreyfussu, koji je bio optužen da je njemačkim vojnim vlastima izdavao vojne planove, digla se sva Žido-masonerija u njegovu obranu, ne pazeći pri tome na ugled i interese francuske vojske. Sve što je bilo neprijateljsko francuskom narodnom biću, sve je stalo dizati drvlje i kamenje na francuske nacionalne ustanove, i rušiti temelje francuske nacije. To je jedna od najsramotnijih epoha francuske povijesti i uopće povijesti modernog nacionalizma, kada se zbog jednog Židova blatilo sve što je najsvetije svakom pravom nacionalistu.

Dreyfussovu aferu izrabila je masonerija da sasvim zavlada Trećom republikom, a preko masonerije - židovstvo. Još i danas žido-masoni vladaju ljevičarskim strankama, koje su parlamentarni eksponent masonerije. Na čelu jake socijalističke stranke jest frankfurtski žido-mason Leon Blum, član lože "L' Action Socialiste", dok su u radikalnoj stranci od najvećeg utjecaja i moći zastupnik Jammy-Schmidt i senator Abraham Schramek, Židovi i masoni.

Židovi prvoborci masonerije u Italiji

I u talijanskoj masoneriji Židovi su igrali glavnu ulogu. "Bankar revolucije", Veliki meštar Velikog Orijenta Italije, Veliki komander Vrhovnog Savjeta i t. d., "brat" Adriano Lemmi (1822.-1906.) bio je Židov. Bio je veliki prijatelj masona Lajosa Kossutha, koji g. 1848. Hrvatsku nije mogao naći na zemljopisnoj karti, i financirao njegove osnove da se garibaldinci iskrcaju u Hrvatskoj. Njih je, kao protivnike hrvatstva, ogorčeno pobijao veliki hrvatski patnik i mučenik Eugen Kvaternik. Lemmijev nasljednik na vodstvu talijanske masonerije bio je famozni Ernest Nathan (1854.-1921.), navodno nezakoniti sin Mazzinija i Sare Nathan. Masonerija ga za prkos talijanskim katolicima i Vatikanu 1907. g. postavi za načelnika vječnog grada Rima, njega, koji je bio duša svih sramotnih protukatoličkih i protupapinskih demonstracija, među ostalima i one, kad su udruženi masoni i socijalisti u Tiber htjeli baciti mrtvo tijelo pape Pia IX. za prijenosa iz Laterana u Vatikan. Nathan je bio i u vodstvu talijanske masonske iredentističke organizacije "Dante Alighieri", koja je imala svrhu da u našim krajevima održava i stvara Talijane i odnarođuje naš hrvatski svijet. Na početku (I.) svjetskog rata masonerija se pod Nathanovim vodstvom najodlučnije zalagala za ulazak Italije u rat na strani antante, jer se s jedne strane samo tako mogla ostvariti zavjetna misao talijanske masonerije da za Italiju ugrabi drugu obalu Jadranskoga mora, a s druge strane da posluži interesima svjetskoga židovstva. Ministar vanjskih poslova Židov "brat" Sonnino pogađao se i s centralnim vlastima i s antantom i pristao uz onu stranu koja je više ponudila. Kad je antanta nudila Londonski ugovor masonerija je s oduševljenjem pristala na nj, i u travnju 1915. proglasila svoju "civilnu mobilizaciju", a početkom svibnja, pred stupanjem u rat, priredila je masonsku ratnu demonstraciju u Quartu, gdje su defilirale sve ložinske vlasti sa svim znakovima, pregačama i sl., a pod vodstvom židovskog "brata" Rapporte - D'Annuzia, kasnije glasovitog "osvajača" hrvatske Rijeke. Teren za to otimanje našega grada godinama je priređivala talijansko-židovsko-madžarska loža "Sirius" na Rijeci, koja je posredovala između masonsko-židovske opozicije i "hrvatske braće" u famoznoj Riječkoj rezoluciji.

Vezu između talijanske i francuske masonerije, a i ostalih masonskih centrala, održavala je već spomenuta "Alliance Israelite", preko koje su iz Francuske dolazile pare, kojima su se kupovali talijanski parlamentarci i "oduševljavali" za rat na strani antante. Talijanska je masonerija za vrijeme rata tražila da u vladi službeno bude službeno zastupana po jednom ministru, kako je to bilo u Francuskoj. Obzirom na veliku omraženost masonerije u talijanskoj nacionalnoj javnosti, na prijedlog samog "brata" Sonnina se od toga odustalo, ali su zato ložu neslužbeno u vladi zastupali ovi Židovi- ministri: ratni ministar Ottolenghi (ex Ottenheimer), Luzzatti, Barzilai (ex Bürzel) iz Trsta, i drugi.

U svim su svjetskim masonerijama Židovi dolično zastupani. U engleskoj Gornjoj kući sjedi nekoliko lordova kao n. pr.: Rothschild, bivši potkralj Indije lord Reading (ex Rufus Isaaks), Lawson (ex Löwy), Pok. lord Melchett, prijašnji Ludwig Mond, vođa kemijskog trusta, jest podrijetlom njemački Židov. Nekadašnjem svemoćnom engleskom ministru predsjedniku (premijer) D'Israeliju, kasnijem lordu Beaconsfieldu, samo ime pokazuje tko je i što je. Jedan od dokaza židovske snage u engleskoj politici jest poznata Balfourova deklaracija, kojom je Velika Britanija Židovima priznala arapsku Palestinu kao židovsku domaju.

U švicarskoj masoneriji, kojom upravlja velika loža "Alpina", vladao je do nedavna "brat" Isaac Reverchorn (1862.-1927.). Bio je veliki meštar "Alpine", osnivač i veliki kancelar "Associaotion Maconnique Internationale", udruženja kontinentalnih velikih loža sa sjedištem u Genevi. (A. M. I. imali je svoju manifestacionu skupštinu u Beogradu g. 1926.). Zanimljivo je da je taj pokršteni Židov bio predsjednik Vijeća narodno-katoličke crkve.

Gdjegod je masonerija uhvatila korijena i imala neko značenje, tu su je zakaparili Židovi. Eno daleke Brazilije, koja za velikoga meštra ima Židova Jeana Pereira-Souto. Pomoćnik jednog drugog velikog meštra Laura Sodrea je Židov Antonio Pereira de Sa Peixott. Urugvaj ima za Velikog meštra Velikog Orijenta potomka jedne stare židovske španjolske porodice Carlosa de Castro. U Guatemali je sekretar Velike lože brat Robert Löwenthal.

Židovi osnivači loža u Hrvatskoj

Madžarska masonerija se koncem XIX. vijeka sasvim požidovila. Prije rata (1913.) imala je od čitavog članstva 86 posto Židova, a koncem rata bilo je 95 posto Židova. Židovi, članovi madžarskih masonskih loža, u drugoj polovici XIX. vijeka osnovali su lože u Hrvatskoj: Osnivači sisačke lože "Zur Nächstenliebe" sve su sami strani Židovi, kako to pokazuju imena Leigl, Löwy Rosenberg, Rankel, Laxa, Friedrich. Osnivači i članovi "Hrvatske Vile" u Zagrebu bili su Židovi i pokršteni Židovi Šandor Weiss de Polna, Julius Hühn, Eugen Bothe, Edmund Kolmar, Robert Fischbach, Slavoljub Bulvan, Samuel Kocian, Simon Frangeü, Anton Schlesinger, Adolf Rosenfeld, Ignatz Granitz, Ferdo Lux i drugi. Loža "Stella Orientalis" u Zemunu također je imala za članove zgoljne Židove kao n. pr. Neumanne, Goldsteine i druge.(O tome opširno u: "Masonerija u Hrvatskoj", I. dio). Kasnija zagrebačka loža "K ljubavi bližnjega" imala je u većini židovsko članstvo, a i danas su Židovi obilno zastupani u ložama koje rade pod zaštitom Velike Lože "Jugoslavije", kao i u onima koje su pod zakutnom Velikom Ložom "Libertas".

Lože i sinagoge

Židovi u masoneriji imaju sve preduvjete i mogućnosti da se u njoj osjećaju baš kao u svojoj sinagogi. Masonsko mjesto sastajanja, loža, zove se kao i židovsko mjesto bogosluženja, hram ili Tempal. Na istočnoj strani nalazi se oltar ili žrtvenik, a na njemu biblija kao u Starom Zavjetu. Biblija je, inače, masonima samo simbol etike, a ne sveta knjiga. Iz biblije masoni najradije iznose mjesto o gradnji Salamonova hrama i njegovu graditelju Hiramu iz Tira, jer se svaki mason zamišlja da je graditelj Hiram i da u sebi i od sebe zida Salamonov hram. U hramu se nalazi pet stupova ili pet svjetlosti. tri stupa nose svijećnjake i nalaze se oko Tapisa ili saga, a zovu se tri manja svjetla i znače: mudrost jakost i ljepotu, dok su druga dva stupa ili slobodna ili se na njima nalaze ulazna vrata. Ta je dva stupa pred Salamonov hram stavio graditelj Hiram. Jedan se zove Jahin i drugi Boas (J. i B.), ali se također u loži uči da su stupovi stariji od Salamonova hrama. U masoneriji se, osim toga, mnogo rabe i hebrejske riječi tako da sav masonski obrednik podsjeća na sinagogu, a podavanje značenja brojevima potječe od upliva židovske Kabale, tako da je izvrsno kazao američki mason Pike, kad je napisao: "Sva istinska masonska udruženja svoje tajne i svoje simbole zahvaljuju Kabali. Jedina Kabala zapečaćuje savez između apsolutnoga razuma i Božanske volje. U njoj (Kabali i Talmudu) se nalazi ključ sadašnjosti, prošlosti i budućnosti". (Pike: "Morals and Dogma"). Ipak Židovima nije bilo dosta što su sasvim zavladali masonerijom i sasvim je podvrgli svom duhu i služenju židovskim interesima. Oni u njoj ipak nijesu sasvim sami, jer su u društvu kršćana pred kojima se ustručavaju otkrivati svoje planove, iako ti kršćani-masoni na sve moguće načine, isticanjem svoje "tolerancije”, mržnjom na kršćansku vjeru, i na sve što Židove smeta, nastoje ugoditi svojoj židovskoj braći. Anglosaksonska masonerija t. j. ona u Engleskoj i Sjedinjenim Američkim Državama, poznata je zbog svoje širokogrudnosti prema Židovima. Ona je išla tako daleko da je Židovima dozvolila da osnivaju isključivo svoje židovske lože, čije će članstvo biti samo židovsko. Ortodoksni su, naime, Židovi našli izliku da budu sami, kad su zahtijevali da se kod "bijelih trpeza" t. j. kod banketa nakon "rada" na "gradnji Salamonova hrama" uzimlje u obzir njihov jelovnik, koji n. pr. isključuje svinjetinu. Engleska su braća stoga židovskoj "braći" dozvolila da osnuju svoje židovske lože, uz uvjet da ostaju pod zaštitom t. j. kontrolom Velike Lože. Slično je bilo i u Americi.

Osnivanje posebnih židovskih loža

Ali čim su Židovi pomoću masonerije postigli svoju građansku emancipaciju, a u masoneriji postigli svu vlast, stali su misliti i na svoju posebnu masoneriju. U tu svrhu nikli su u Americi posebni židovski masonski redovi kao n. pr. Independent Order B'nai B'rith (Nezavisni Red B'nai B'rith), Independent Order B'rith of Abraham (Nezavisni Abrahamov red B'rith), Independent Order Free Sons of Israel (Nezavisni red slobodni sinovi Izraela), Independent Order B'nai Mosche, Grand Order of Israel (Veliki red Izraela), Order Achei B'rith, Sons of Benjamin (Sinovi Benjaminovi), Order of Ancient Maccabaeaus (Red starih Makabejaca). Order Archei Ameth Kheser Shel Barzel, Ahaoat Israel, Loyal Order of Moses, American Star Order (Red Američke Zvijezde) i drugi.

Najveću važnost i raširenost postigao je Independent Order B'nai B'rith (Nezavisni red "Sinovi Saveza"). Taj je red g. 1843. u New Yorku osnovao jedan doseljenik iz Njemačke - Heinrich Jones. U njega se primaju samo Židovi. Jones mu je kao zadaću stavio da zastupa interese Židova u Americi i po čitavome svijetu. Za vanjski, nežidovski svijet, o tom Nezavisnom redu se kaže da ima svrhu raditi "na moralnom i etičkom usavršavanju" svog članstva, da služi ljubavi bližnjega, da je filantropski. U stari, njemu je glavna svrha da bdije nad židovskim interesima, da veže Židove međusobno, da ih drži na okupu, da pazi i

upozoruje Židove gdje bi mogli steći koju poziciju, i da motri sve akcije koje bi za Židove mogle biti nepovoljne. Radi te svoje svrhe, ta se židovska masonerija tako raširila da Židovi s ponosom kako B'nai B'rith obuhvaća čitav svijet, i da nad njime sunce nikada ne zalazi. Židovi su se u svojoj masoneriji okupili u doba kad je u Sjedinjenim Državama u jeku bila jaka protumasonska borba zbog Morganove afere. Tada su se Židovi, zbog otpora javnog mišljenja, pobojali za sudbinu masonerije, pa su se na vrijeme pobrinuli da stvore organizaciju koja će štiti njihove interese. G. 1827. ugrabili su masoni jednog obrtnika, zidara Williama Morgana, jer se prijetio da će izdati knjigu o masonskom radu, njihovom ritualu i tajnama. Oni su ga uhitili, navodno, zbog nekog neplaćenog duga, i odveli u nepoznatom pravcu. Njegova sudbina nikada nije razjašnjena, te se tvrdi da su ga sunovratili u Nijagaru. Zbog te otmice protiv slobodnih zidara, koji se na ovako nečovječan način rješavaju svojih protivnika, se digla bura ogorčenja. Kao izraz tog neprijateljstva protiv slobodnih zidara, nastala je u Uniji protumasonska stranka (Anty Masonic Party), koja je zahtijevala raspuštanje loža. Brojni su masoni iz straha napustili lože. U tom bijegu prednjačili su, dakako, "braća" - Židovi.

Velika moć Židovskih loža

U tom raspoloženju Židovima je dobro došlo osnivanje vlastite židovske masonerije, koja je u svojim redovima tijekom godina cvijet američkog židovstva. Ta je židovska masonerija brzo presađena u Europu. Središte joj je ostalo u Chicagu, kamo je preneseno iz New Yorka. U Europi i ostalom svijetu osnivaju se distriktne Velike lože, koje onda osnivaju pojedine lože. Loža u Europi nema posebnih stupnjeva, ali ima svoj ritual i svoje znakove raspoznavanja, tako da nemasoni ne mogu imati uvida u njihov rad. Distrikata u svemu ima 13, od tih 7 u Americi i 6 u Europi. U Europi su distriktne velike lože ove: Berlin (ukinuta), Bukurešt, Prag, Carigrad, Beč i Krakow. B'nai B'rith u čitavom svijetu ima preko 600 loža sa blizu sto tisuća članova.

Masonerija B'nai B'rith osnovana je navodno da suzbija rasnu mržnju i vjersku nesnošljivost. Međutim, usprkos tih svojih ciljeva ona isključivo prima Židove, dakle, udružuje u sebe samo pripadnike jedne rase i jedne vjere. U konstituciji, osnovnom zakonu i direktivi reda, veli se: "Nezavisni B'nai B'rith smatra za svoju misiju da sjedini Židove najviših i opće-čovječanskih interesa, da podigne umni i moralni karakter naroda naše vjere, da mu ucijepi načela najčistije filantropije (čovjekoljubivosti), časti i domoljublja, da pomaže znanost i umjetnost, da olakša redu sirotih i potrebnih, da izbriše suze udovica i siročadi, zaštićujući ih najširim načelima čovječnosti. "

Članovi B'nai B'ritha vele da su Židovi još i danas izabrani narod, i da je njihova zadaća uloga određena riječima Starog Zavjeta upućenih Abrahamu:
"Ostavi svoju zemlju i svoju kuću, svoju rodbinu i uputi se u zemlju koju ću ti pokazati. I ja ću od tebe načiniti velik narod, veličat ću i blagosloviti tvoje ime i blagosloviti ću one, koji tebe blagoslivlju, a prokleti ću one koji tebe proklinju, i svi narodi biti će blagoslovljeni kroz tebe."

B'nai B'rith je naročito u Americi razvilo veliku aktivnost u korist Židova. Osniva i uzdržava mnogobrojne dobrotvorne ustanove, skloništa, domove, bolnice, poliklinike. U tu svrhu utrošene su stotine milijuna dolara.

Članovi židovskih loža od reda su najbogatiji i najuplivniji američki Židovi, tako da su oni mnogo doprinijeli stupanju Amerike u (I. sv.) rat. Za antantine države oni su bili iz više

razloga. Ponajprije, od trgovanja s antantom baš su židovski trgovci imali najviše koristi, jer su se oni držali riječi što ih je njihov "brat" Isaac Markussohn izrekao na banketu, u počast lordu Northcliffeu : #"Rat je ogromno poslovno poduzeće, pri čemu heroizam vojnika nije ono najljepše (!), nego poslovna organizacija. Amerika je ponosna na povoljni položaj koji uživa." # Heroizam, t. j. smrt na bojnim poljanama, kao manje lijepo, prepuštala su "braća" kršćanima, a oni su izabrali ono ljepše - bogaćenje. Osim toga "Alliance Israelite Universelle" djelovala je preko masonerije na antantofilsku orijentaciju židovstva i, konačno, Engleska je Balfourovom deklaracijom za slučaj pobjede Židovima stavljala u izgled osnivanje njihove nacionalne židovske države u Palestini. Iz svih tih razloga odlučili su se za vrijeme rata za stranu antante najuplivniji američki Židovi (sve sama "braća"): bankari Blumenthal, Meyer, Seligmann, Salamon, Lehmann, veliki industrijalci: Lewisohn, Guggenheim, rabini Wise, Lyons, Philippson, profesori Gottheil, Holländer, Wiener, publicisti F. Franklin, S. Stransky, Beer, Frankfurter, pedagozi U. Flexner, Leipziger, suci Cardozo, Marschall, Joretzky i mnogi drugi.

B'nai B'rith materijalno pomaže članove svoga naroda. Pod njegovim okriljem osnovano je u Americi "Društvo za širenje poljoprivrede među američkim Židovima". Kad je društvo osnovano 1910., u cijeloj američkoj Uniji bilo je svega 216 farmerskih obitelji, koje su obrađivale oko 12 tisuća jutara zemlje. Godine 1930. bilo je 60.000 Židova koji su obrađivali 100 tisuća jutara.

Iz naročitog je fonda blizu Jeruzalema osnovan grad koji se zove " B'nai B'rith Garden City". I (I. sv.) iza rata imaju američki Židovi vrlo odlučnu riječ u američkoj politici. Vođa američkog radništva iza (I. sv.) rata, Samuel Gompers, austrijski je Židov. Američki poslanik u Carigradu za vrijeme rata bio je Hirsch Morgenthau. Pouzdanik svih američkih predsjednika od Wilsona do Roosvelta jest Bernard Baruck. Nema uplivnog mjesta kojim ne dominiraju Židovi masoni.

Masonerija B'nai B'rith najjače se iza 1882. raširila u Njemačkoj. Iako su Židovima bile otvorene t. zv. humanitarne Velike lože, koje su pod svojom vlasti imale veliku većinu loža, ipak su za povod posebnom grupiranju uzeli antisemitsku kampanju, tobože, da se zaštite a zapravo da se i pred kršćanima zabarikadiraju u posebnim ložama. Najuplivniji Židovi postali su ujedno i članovi B'nai B'ritha. tako je tom redu pripadao i veliki parobrodski magnat Ballin, poznati vlasnik elektrotehničke industrije i ministar Walter Rathenau, zatim Friedländer-Fuld, Bleichröder, Katzenstein, Max i Paul Warburg, ubijeni predsjednik Nezavisne Bavarske Kurt Eisner (Kosmanovsky) i mnogi drugi. Prije raspusta masonerije u Njemačkoj B'nai B'rith loža je bilo preko stotine. U samome Berlinu bilo ih je devet.
U francuskoj B'nai B'rith nije se raširila, budući da je pored "Alliance Israelite" bila nepotrebna.

Popis članova lože "Srbija"

B'nai B'rith kao glavnu zadaću na kontinentu ima da brani i promiče interese židovskih manjina. U turskome carstvu Židovi su znali steći mogućnosti opstanka i napretka i bili su, kao financijeri Turaka, povlaštena manjina. Zato je u Carigradu kao središtu carstva koje je svoju vlast i svoj opstanak osnivalo na isisavanju kršćanske raje, osnovana Velika loža XI. distrikta istoka. Pod nju su potpadale lože u Carigradu, Drinopolju, Smirni, Rodu, Solunu, Sofiji i Beogradu, dakle, u svim privredno-političkim centrima. U Beogradu je g. 1911 osnovana loža pod imenom "Srbija". Njezini su članovi bili današnji vrhovni rabin i senator dr. Isak Alkalaj, poznati beogradski liječnik dr. Bukić Pijade, židovski povjesničar Ignjat

Šlang, liječnik dr. Bukus Alkalaj, pok. dr. David Alkalaj, pok. radikalski narodni poslanik Šemajo Demajo, advokat i demokratski kandidat za zastupnika u Beogradu dr. Friedrich Pops, Nisim Benarojo, Jakov Davičo, sada šef odjeljenja Državne hipotekarne banke, rentier Adolf Rešovski, prodavač klasne lutrije Abraham Farhi, advokat Rafailo Fine i drugi.
Židovi u Srbiji, u prvom redu u Beogradu, imali su vrlo jake društvene položaje, koje su sačuvali još od turskih vremena. Za njihov ugled i moć dosta je navesti da su u Beogradu i bivša radikalna i bivša demokratska stranka na parlamentarnim izborima kandidirale po jednog Židova. Židovi u Srbiji od početka su znali svoje posebne interese spojiti s općim državnim interesima, zbog čega su dobivali priznanja od najviših predstavnika državne vlasti. Loža "Srbija" iza rata svoj je izvještaj podnijela Distriktnoj velikoj loži u Carigradu. U izvještaju stoji:

"U Srbiji je prije rata bilo svega 7500 Židova, od čega kojih 6500 u Beogradu, a 1000 u ostalim većim mjestima. U političkom pogledu Židovi uživaju ista prava kao i kršćansko stanovništvo. Poslije balkanskih ratova simpatije srpskoga naroda prema Židovima znatno su se uvećale. U Narodnoj skupštini Židovstvo je predstavljeno jednim poslanikom, a na visoko povjerljivim položajima državne uprave vidimo naše jednovjernike. U vojsci, pored jednog manjeg broja aktivnih oficira, imamo i veći broj rezervnih oficira, koji su cijenjeni i kao njihovi srpski kolege Židovska omladina odgaja se u srpskim osnovnim, srednjim, stručnim i visokim školama. Siromašni đaci potpomagani su i od države, i od naše ustanove "Potpora", koja je većem dijelu inženjera, liječnika, advokata i td. omogućila dovršenje školovanja."
Kada je g. 1918. došlo do stvaranja Jugoslavije, loža "Srbija" prikupila je sebi sve Židove članove B'nai B'ritha, koji su bili učlanjeni u bečkim i peštanskim ložama, zavisnim od velike lože bečkog distrikta. Beogradska loža "Srbija" dugo vremena nije htjela dozvoliti, da t. zv. prečanski Židovi osnuju posebne lože, koje bi bile ovisne od bečke distriktne lože, već ih je prisilila da u nju stupe, smatrajući da se u njenom okrilju, i po uzoru njenih članova, imaju naučiti patriotizmu i lojalitetu spram državnih vlasti. Ona sama nikako nije htjela izići iz zaštite otomanske velike distriktne lože u Carigradu, i da se možda priključi drugoj velikoj loži, samo da prema državnim vlastima naglasi kako Židovi u novoj državi hoće nastaviti prokušani rad i posvećene tradicije lože "Srbija", koja ih je mogla nesmetano razvijati i očuvati pod zaštitom carigradske velike lože.

Beogradska loža "Srbija" obuhvaća elitu beogradskog židovskog društva. Godine 1935. predsjednik joj je liječnik, dr. Cezar Kajon, dok joj je g. 1934. predsjednik bio Aron Alkalaj, generalni sekretar Državne hipotekarne banke.

Članovi su "Srbije" osim spomenutih bili: advokat David A. Alkalaj; direktor banke "Metropol " Samuel A. Alkalaj; direktor "Srpsko.Švicarske banke" Bencijon Aron; veletrgovac tekstilnom robom Izrailo Aruetti; veletrgovac tekstilnom robom Josif Aruetti; knjižar izdavač Franjo Bach; trgovački agent Žan Benarojo; vlasnik tehničkog biroa ing. Emil Deutsch; agent za šivaće mašine Samuilo K. Davičo, advokat Samuilo Demajo; direktor "Anilina" A. D. Mika Efrajim; tvorničar sirove svile Albert Farhi; direktor srpske industrije špiritusa Bernat Farkaš; zubar dr. Joseph Finzi; izvoznik kože i agrarnih proizvoda Heinrich Fleischer; izvoznik šljiva i žitarica Leo Glougner; advokat dr. Fran Herzog; direktor Općeg jugoslavenskog bankarskog A. D. (prije Wiener Bank Verein) David Hohner; advokat dr. Josif Holänder; agent tekstilnom robom Moša B. Josif; trgovac tekstilnom robom Leon B. Josif; trgovac tekstilnom robom Solomon A. Koen; poznati knjižar Geca Kohn; trgovac tekstilnom robom Azriel Löwy; direktor Kolonijalne banke Moric D. Löwy; trgovac kolonijalnom robom Moša Naftali Löwy; trgovački agent Nahman Löwy; agent za gvožđe i građevno drvo Leon de Leon; liječnik dr. Rafailo Margulies; direktor "Švicarsko Srspke

banke" Isak Mešiah; trgovac galanterijskom robom Isak Medina; trgovački agent Jakob S. Melamed; trgovački agent Isak Moloho; liječnik dr. Moša Munk; bankovni činovnik kod "France-serbe" David S. Pijade; direktor "Balkanske kreditne banke" Živko Pijade; direktor transportnog poduzeća "Globus" Stevan Reichnitzer; liječnik dr. Rafailo Rubenović; tvorničar tinte i boja Jakov Ruso; inžinjer Isidor Sumbul; arhitekt Samuilo Sumbul; bankovni prokurist "Jugoslavenske udružene banke" Baruh Samokovlija; trgovac bojama Zdravko B. Salamon; suvlasnik "Traversa", trgovine građevnim materijalom ing. Julije Šalinger; trgovac gumom i pisaćim mašinama Alfred Šatner; predstavnik "M. Fišla - sinovi Kreka" dr. leo Štajndler; tvrorničar sapuna i žica iz crijeva Marko Štajner; direktor "Jugo-Mosse" Hugo Schwartz; građevni inžinjer Leon Talvi; liječnik dr. Nisim Testa; advokat Pavle Winterstein; trgovac staklarske robe Isak Zunana.

Još pod ložu "Srbija" spadaju "braća" iz Zemuna i Pančeva, dok su tu - prije nego su osnovane samostalne lože u Novom Sadu, Subotici i Osijeku - pripadala i tamošnja braća. "Braća" u Zemunu jesu ova: direktor trgovačke akademije i glavni sekretar "Saveza židovskih bogoštovnih općina" Ivan Kohn; šef ispostave zemunskog okružnog ureda liječnik dr. Aleksandar Band; liječnik dr. Arnold Schön; advokat dr. Lav Bradeis; trgovac parfumerijskom robom Jakov Klopfer. U Pančevu su ova "braća": trgovac žitom Artur Freund; zastupnik "Standard oil Company" dr. Hugo Lenard; trgovac galanterijskom robom Ernest Maj; trgovac žitom Avram Paparo; advokat dr. Aleksandar Herzl.

Popis članova lože "Zagreb"

Istom g. 1927. mogli su "prečanski" Židovi osnovati svoju prvu ložu na teritoriju bivše austro-ugarske monarhije. U izboru imena osnivači se nijesu usudili slijediti primjer beogradske "braće", već su uzeli neutralno ime Zagreba, premda osjećaju potrebu da zagrebačkoj loži dadu i koje specifično židovsko ime. Dosadašnji predsjednici lože "Zagreb" bili su: od 1927. do 1930. liječnik dr. Milan Schwartz, koji je ujedno vrlo aktivan i u masoneriji koja potpada pod (zakutnu) veliku ložu "Libertas" u Zagrebu; dr. Gavro Schwartz (1930.-1931.); advokat dr. Oskar Spiegler (1932.-33.), također agilini radnik i u ložama obedijencije "Libertas"; direktor "Općeg Jugoslavenskog d. d." Mavro Kandel (1933.-34-). Sada (g. 1935.) je predsjednik dr. Marko Horn. Inače, članovi ove lože nisu toliko ljubomorni na tajnu o njihovoj pripadnosti židovskoj masoneriji. Tako u telefonskoj knjizi za grad Zagreb pod slovom "L" možemo naći broj te lože zabilježen ovako: "Loža Zagreb - Jurišićeva 2. br. 7302". Dakle, ta loža ima prostorije u zgradi "Srpske banke". U prostorijama je radi komoditeta "braće" čak instaliran i telefon pod pravim imenom, što ostale t. zv. "mješovite lože" ne bi nipošto učinile.

Članovi su lože: liječnik dr. Vladimir Altmann; advokat i vlasnik Tvornice likera i octa d. Hugo Bauer; liječnik "Merkura" dr. Marko Bauer; direktor tvornice "Hermann Pollack i sinovi" Alfred Bondy (U toj tvornici bio je g. 1935. štrajk radnika, i novine su iznijele porazne podatke o izrabljivanju radnika!); suvlasnik tvornice kandita i čokolade "Union" Slavoljub Deutsch-Maceljski; liječnik dr. David Eisenstädter; direktor banke "Kreutzer" Julije Fischer; direktor tvornice papira ing. Laci Freund; industrijalac Matija Freund; bankovni direktor u miru i vlasnik Pouzdaničkog biroa dr. David Fuhrmann; valetrgovac jajima i vlasnik "Ovexa" d. d. Žiga Graf; veletrgovac kolonijalnom robom Teodor Grünfeld; suvlasnik komercijalne poslovnice Lavoslav Hiembach; generali direktor "Traversa" d. d. Otto Heinrich; veletrgovac kolonijalnom robom i vlasnik pržione kave "Konsum" d d. David Herzog; veletrgovac tekstilnom robom i suvlasnik firme "Prevedan i Hoffmann" Josip

Hoffmann; također i suvlasnik iste firme Vilim Hoffmann; Direktor "Banke Kreutzer" Franjo Huber; liječnik dr. Đuro Jelinek; veletrgovac vinom Dragutin Kastl; veletrgovac vinom milan Kastl; suvlasnik firme "Kleiner V. et Co." Vilim Marko Kleiner; suvlasnik tvornice kandita i čokolade "Union" julije König; član ravnateljstva "Granuma" d. d. i "Skladišnog i otpremničkog d. d. d. " Herman Kraus; agent u poslovima drva Makso Lederer; vlasnik "Trgovinske banke" d. d. dr. Benko Lövinger; glavni tajnik "Kern kajemet lejisrael" dr. Üelomo Löwy; advokat dr. Pavao Neuberger; ravnatelj "Jugoslavenske destilacije drva d. d." dr. Sigmund Pordes; advokat dr. Makso Pscherhof; advokat dr. Rudolf Rodanić; liječnik dr. Rudolf Rosner; rezbar Šandor Schneller; vlasnik "Zagorke" d. d. za građevnu industriju Armin Schneller; generalni direktor "Našičke tvornice tanina i paropila" Aleksandar Sohr (sada u istražnom zatvoru); generalni direktor "Slaveksa" d. d. Alfred Spitz; liječnik dr. Beno Stein; veletrgovac papirom Lavoslav Steiner; ravnatelj "Francuskog osiguravajućeg društva 'Unon' "Lav Stern, burzovni meštar Maksim Stern; profesor Aleksandar Szemitz; advokat dr. Lavoslav Šik; vlasnik "Ivančice, tekstilne industrije" Leo Tobolski; ravnatelj "Save" d. d. osiguravajučeg društva dr. Heinrich Wollak. Nadalje je član direktor "Krapinske tekstilne industrije d. d. " Stjepan Otto Löwy; tvorničar tekstilne robe u Mariboru Marko Rosner; u Sisku primarijsu dr. ragutin Herlinger. Član lože "Zagreb" bio je i pok. Otto Stern, jedan od najbogatijih Zagrepčana, koji je iz financijskih razloga počinio samoubojstvo.
Popis članova lože "Sarajevo"

Početkom 1933. osnovana je u Sarajevu samostalna loža B'nai B'rith pod imenom "Sarajevo". Do tada su sarajevska "braća" potpadala pod beogradsku ložu. Na svečanosti instalacije prisustvovao je u ime "Srbije" dr. Pijade kao i izaslanik lože "Zagreb". Predsjednik joj je direktor "Gradske štedionice" dr. Vita Kajon. Članovi su trgovac kožom Albert Alkalay; trgovački agent Herman Alkalay; liječnik dr. Moša Alkalay; trgovac željsznom robom Avram Majer Altarac; tvorničar opeke Mordehaj R. Attias; liječnik dr. Adolf Benau; liječnik dr. Žiga Bauer; advokat dr. Rudolf Buchwald; trgovac tekstilnom robom Salamon Danon; nadsavjetnik Leon Finci; trgovac pokućstva Mauricio Finci; trgovac kolonijalnom robom Ovadio Finci; advokat dr. Robert Fürst; željeznički činovnik Ludwig Furcht; direktor Tehničke škole ing. Oskar Graf; suvlasnik "Singer et Co." Iso Herman; advokat dr. Otto Horowitz; trgovački agent Ješua Israel; liječnik dr. Ezra Kajon; advokat dr. Jakov Kajon; trgovac teksilnom robom Albert E. Kajon; ravnatelj "Fönixa", osiguravajućeg društva, Bernardo Klein; sudac dr. Salamon Kabiljo; nadrabin dr. Moric Levi; direktor fabrike čarapa "Avram Levi Sadić" Mihael Levi; trgovac tekstilnom robom Moise J. Montiljo; veterinar dr. Isak Nahmijas; zubar dr. Moric Papo; liječnik dr. Rafael Papo; tvorničar užarske robe Silvio Papo; liječnik dr. Leon Perić; advokat dr. Julije Rothkopf; liječnik i pisac dr. Isak Samokovlija; liječnik dr. Josef Salom; španjolski konzul Albert Salom; suvlasnik "Singer et Co." Julije Singer; bankovni direktor Josip Sumbul; trgovac kolonijalnom robom Rafael Tolentino; nadrabin dr. Hinko Urbach.

Popis članova osječke lože "Menora"

U svibnju 1934. osnovana je u Osijeku loža "Menora". Na prijedlog "brata" dra Lavoslava Šika prekinulo se s običajem da se ložama daju nežidovska imena. Tako su osječkoj, kao i subotičkoj te novosadskoj dana čisto židovska imena. "Braća" u Osijeku potpadala su dijelom pod beogradsku, a dijelom su se bila priključila zagrebačkoj loži. Predsjednikom je izabran advokat dr. Josip Horn. Članovi su lože liječnik dr. Edmund Altman; suvlasnik "Wilheim et Boslowitz" Huko Boskovitz; tvorničar kapa i odora Bela Hermann; zubar dr. Geza Fein, veletrgovac kolonijalnom robom Bernardo Klein; liječnik dr. Lazar Margulies; nadrabin dr.

Simon Ungar; advokat dr. Nikola Tolnauer; liječnik dr. Karlo Weismann, trgovac Žiga Wollner i građevinski poduzetnik ing. Ljudevit Freundlich.

Osječkoj loži pripadaju: iz Vinkovaca zubar dr. Maks Arminski; veletrgovac vinom Armin Borovitz; zastupnik Našički Julije Gutmann; veletrgovac željeznom robom Rudolf Gross; advokat dr. Ignjat Lang i liječnik dr. Adolf Stark. Iz Vukovara je industrijalac drvom Aleksa Steiner.

Članovi židovske lože u Subotici

Lože u Subotici i Novom Sadu najnovijeg su datuma. Ona u Subotici zove se "Mahnat Jad". Predsjednik joj je advokat dr dr. Zoltan Lorant, dok su joj članovi: liječnik dr. Mirko Berger; veletrgovac vinom dr. Matija Bruck; liječnik dr. Ladislav Brumemmer; fabrikant opeke te vlasnik importnog i eksportnog komanditskog društva "Hermes" Samuilo Deutsch; vlasnik grafičkog umjetničkog zavoda Ernest Fischer; suvlasnik fabrike "Braća Goldner" Bela Goldner; suvlasnik iste fabrike Edo Goldner; liječnik dr. Artur Holländer; sekretar "Jadranskog osiguavajućeg" Bela Lengyel; advokat dr. Marcel Löbl; vlasnik tvornice čarapa i pletene robe "Merkur" Löwenthal Henrik; direktor "Hrvatske Sveopće Kreditne Banke" Josip Piliš; direktor gvožđare "Barzel" i tvornice peći "Zephir" Martin Rosenfeld; suvlasnik "Central spedit" Makso Rotbart; zubar dr. Mirko Schlesinger; vlasnik trgovine optičkim aparatima Friedrich Schönberger; suvlasnik veletrgovine kolonijalnom robom Aleksandar Spitzer; suvlasnik tvornice čokolade "Braća Ruff" dr. Mirko Teltsch; advokat dr. Iso Tordai. Subotičkoj loži pripadaju i braća iz Sombora: ravnatelj "Našičke tvornice tkanina i paropila" David Krämer; advokat dr. Henrik Oblat; suvlasnik veletrgovine tekstilnom robom Živko Polaček. U Bačkoj Topoli je član lože vlasnik mlina Dezider Forgacz.

Članovi lože u Novom Sadu

Loža u Novom Sadu zove se "Dr. Solomon Alkalay". Predsjednik joj je veletrgovac Ludwig Korody. Članovi su joj: trgovac drvom Ernst Bernat; zubar dr. Leo Fischer, trgovac kratkom robom Viktor Gross; liječnik dr. Alfred Hajim; trgovac užarskom robom Hajoš Julije; liječnik dr. Desider Keiner; činovnik "Steiner, drvarsko-industrijsko d. d." Vlado Kraus; industrijalac stakla Pavle Lampl; advokat dr. Ferdinand Lustig; trgovac hranom Franjo Sirtes; direktor "Rossia Foncier" Aleksandar Rosenbaum; trgovac kolonijalnom robom Martin Schlossberger; liječnik dr. Petar Schwartz; advokat dr. Desider Tibor; ekonom dr. Edmund Pisker Haas; iz Velikog Bečkereka suvlasnik agenturne i komisionalne radnje Leopold Fleischberger.

Židovi zapovijedaju masonima

Po imenima i zanimanjima članova lože B'nai B'rith kod nas vidi se da je u tim društvima okupljeno sve što je najmoćnije, najuplivnije i najkrupnije u židovskom svijetu, a i u našem javnom životu. Tu su od reda privrednici, koji u rukama imaju naš ekonomski život, napose financijski, tu su advokati koji zastupaju te bankare, trgovce i tvorničare, te liječnici koji ih liječe i. t. d. Druga zvanja u ložama i nisu zastupljena. Tek u sarajevskoj loži nalazimo po kojeg profesora ili činovnika. U ostalim ložama takvih bijelih vrana nema. U njima su isključivo krupni kapitalisti, ljudi novca i gospodari privrede.
Prema tome, te su lože udruženja u kojima se vezuje najekskluzivnije židovsko društvo. To su

zapravo karteli, sindikati ili trustovi najužeg kruga, koji gospodari kapitalom. Židovske su lože, u stvari, mjesta iz kojih se sve promatra i dirigira se svime. Osim toga njihovi članovi, zaštićeni tajnom, imaju ne samo uvid u rad opće ivanovske i škotske masonerije, u kojoj su izmiješani kršćani i Židovi, nego s njima i upravljaju, kako smo to imali prilike pokazati u ovome svesku. Zbog toga su lože B'nai B'rith društva, u kojima se nalazi ona stvarna masonska vlast, jer je njihovo t. j. židovsko sve što pripada čitavoj masoneriji, dok nad onim što je židovsko, nitko izvan B'nai B'ritha nema vlasti.

Židovske lože najjači su eksponenti i širitelji židovske moći i snage. Mješovita masonerije stavlja im na raspolaganje sve što sama ima, daje im uvid u sav javni život, dok su one same otvorene samo najužem židovskom krugu. Židovstvo, koje je samo po sebi zatvoren krug, još je jače stisnulo redove u ložama B'nai B'rith, potenciralo je ekskluzivnost i neizmjernost. B'nai B'rith lože su pravo vodstvo, koje kroji sudbinu pojedincima, grupama, državama i narodima, a ostala je masonerija više-manje samo njihov izvršni organ. Zato je Ludendorff masone nežidove t. j. kršćane označio umjetnim Židovima. Svi masoni samo služe izabranom narodu i stvaraju mu preduvjete za obećanu zemlju.

U pravilima nezavisnog reda B'nai B'rith stoji da njegovi članovi svojim javnim i privatnim životom trebaju dokazati da je pojam Židova isto što i pojam ispravnog ponašanja, da biti Židov znači raditi na najvišim načelima istine i humaniteta.

Čitatelji neka sami po imenima i "profanim" zvanjima te radu spomenutih kandidata za savršenstvo boraca na polju humaniteta i filantropije prosude, što znači biti član izabranog naroda i kako članovi " B'nai B'ritha" rade na najvišim načelima istine i humaniteta.